

har vi hyppig og med god Grund, paa staar jeg, betonet Danmarks beskedne Stilling mellem Staterne, men intet Øjeblik har vi været i Tvivl om, at Grundlaget for den Militærordning, som skulde gennemføres i Danmark, netop maatte være Danmarks Stilling til de øvrige Stater. Vi stillede os med Hensyn til vore Ønsker om Landets militære Ordning paa Grundlag af de Aftaler, som Danmark ligesom andre Stater havde deltaget i i Forbindelse med de Haager-Konferencer, som tidligere har været afholdte, og jeg skulde tro, at vi fra alle Sider vil være fuldkomment enige om, at vi ogsaa i Fremtiden maa tage de kommende mellemfolkelige Aftaler som Grundlag for Ordningen af Danmarks Forhold. Tidligere var vi uenige om, hvad der for Danmarks Vedkommende kunde uddrages af disse Regler, og det er muligt, at vi ogsaa, naar nye Regler bliver truffet mellem Staterne, vil være uenige om, hvilke Slutninger man deraf kan drage for Danmarks Vedkommende. Men foreløbig har vi vel ikke Grund til at opgive Haabet om, at der dog vil kunne blive nogen større Enighed om Forstaaelsen deraf i Fremtiden, end der har været i tidligere Tider.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Harald Jensen) nævnte de Forhandlinger, som har fundet Sted i Folketinget, om Nyanskaffelser paa det militære Omraade. De har givet sig Udslag i to Anmærkninger paa Finansloven, den ene vedrørende Marineministeriet, den anden vedrørende Krigsministeriet, som bemyndiger Ministeren til paa Omraader, hvor der er anskaffet mere end sædvanligt i de forløbne Aar, saa vidt gørligt at foretage tilsvarende Indskrænkninger i det kommende Finansaar. Derom har der været Enighed i Folketinget, og jeg har overfor Finansudvalget i Folketinget angivet i Hovedtrækkene, paa hvilke Omraader man her kunde vente sig Resultater, idet jeg rigtignok samtidig har maattet tilføje, at den bestaaende Ordning i alt Fald med de nuværende Priser maatte koste mere end sædvanlig, f. Eks. vil Soldaternes Forplejning aldeles ikke kunne gennemføres i den kommende Tid for de Beløb, som er forudsat anvendte dertil efter Hærorrdningen af 1909. Man plejer at regne med 65 Øre om Dagen som fuldt tilstrækkeligt til Forplejning af en Mand, det er det Afdrag, som lovmæssigt sker i Soldaternes Lønning, men ethvert Medlem i Salen vil være paa det rene med, at vi, hvis der ikke foregaar en fuldkommen Revolution i alle Prisforhold i det kommende Finansaar, ikke vil kunne

forpleje en Mand for mindre end omkring 1 Kr. 50 Øre; det er altsaa Udgiften til selve Mæden. Det er givet, at der paa dette Omraade vil komme Forøgelse af Udgiften, men til en vis Grad skulde der altsaa bødes derpaa ved Indskrænkning i Nyanskaffelser paa Omraader, hvor dette er muligt. Det ærede Medlem føjede til, at man maatte bestræbe sig for at undgaa Afskedigelser af Arbejdere ved Flaadens og Hærens Værksteder. Dertil kan jeg svare, at man har bestræbt sig og vedbliverde vil bestræbe sig for dette i saa stort Omfang, som det er foreneligt med Forholdene. Man har lagt megen Vægt paa at tilvejebringe Muligheder for civilt Arbejde paa Hærens og Flaadens Værksteder og for, at andre Arter af Statsarbejder end de rent militære kan blive udført paa disse Værksteder. Jeg kan som et Hovedeksempel nævne, hvad der med Finansudvalgets Viden er sat i Scene, nemlig at de Færger, som skal bygges, bestilles hos Flaadens Orlogsværft, saaledes at der er en Færge under Bygning og en anden under Forberedelse, ligeledes at der sker Forberedelse til Bygning af en Kuldamper paa Orlogsværftet. Men om alle disse Arbejder gælder det, at de for Tiden hemmes i meget høj Grad af Materiale-mangel, og adskillige af de Foranstaltninger, som kunde træffes til at afværge Afskedigelse af Arbejdere i Flaadens og Hærens Værksteder, rammes af denne Materiale-mangel. Derfor vil man, naar man ikke fortsætter med det rent militære Arbejde: Forarbejdelse af Patroner og andet lignende, hvortil man har bestemte, dertil hørende Materialer, komme til at foretage og har allerede maattet foretage adskillige Afskedigelser ved Hærens Værksteder, og heller ikke for Flaadens Værksteders Vedkommende kan man være sikret imod, at saadanne Afskedigelser kan blive nødvendige. Men jeg kan rolig sige til det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal behandles med den største Interesse fra alle de paagældende Myrddigheders Side og at man gør sit yderste for at indskrænke disse Afskedigelser til det mindst mulige.

Jørgen Pedersen: Den højtærede Minister gentog, hvad han tidligere har fremført om Nødvendigheden af at faa denne Kommission nedsat saa hurtigt som muligt uanset de ny Bestemmelser, som senere er kommet ind i Lovforslaget, og anførte forskellige Eksempler paa Spørgsmaal, man allerede nu kunde tage op, som sagt bortse fra de nye Bestemmelser. Jeg tør gaa ud fra, at man i vore Nabolande Norge og Sverige nærer den samme Opfattelse som